

Љиљана Ћуић
СРБИЈОМ СЕ ДИЧИМ

Ој Србијо, ти си пуна: планина и гора.
Тебе красе житна поља, шуме храста, бора....
У баштама имаш: лука, паприке, кромпира.
Изобиљем свега дајеш, може да се бира.
На огљишту старе куће, ватра још пуцкета.
Смењују се јесен, зиме, пролећа и лета.
Ој Србијо моја драга у срцу те носим.
Ја сам Србин, ја сам Србин!
Тиме се поносим.
Вековима Бог нам даје: искушења разна.
Јакима је то награда, а слабима казна.
Ој Србијо мила, ја се с тобом дичим!
Поносан на своје претке, што ја на њих личим.